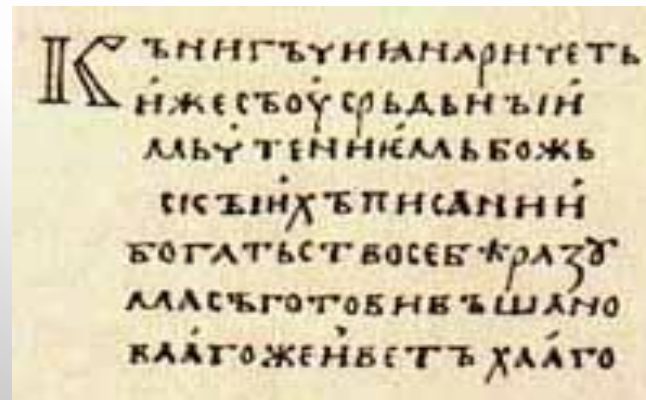

*До Дня української
писемності та мови*

**“Рідна мова,
калинова”**

9 листопада – День української писемності та мови

Єдиний скарб у тебе – рідна мова, Заклятий для
сусіднього хижацтва.
Вона твого життя міцна основа, Певніша над усі
скарби й багатства.
П.Куліш

Читайте до болю
знайомі
рядки,
Вклоняйтеся кожному
слову.
Кров'ю клянїться
нести у віки
Свою материнську
МОВУ

Історія свята

Свято встановлено 6 листопада 1997 року, коли президент України Леонід Кучма на підтримку ініціативи громадських організацій та з урахуванням важливої ролі української мови, видав Указ “Про День української писемності та мови” : “Установити в Україні День української писемності та мови, який відзначати щорічно 9 листопада в день вшанування пам’яті Преподобного Нестора Літописця”

Особливості відзначення свята

У День української писемності та мови:

- покладають квіти до пам'ятника Несторові Літописцю;
- відзначають найкращих популяризаторів українського слова;
- заохочують видавництва, які випускають літературу українською мовою;
- Стартує Міжнародний конкурс знавців української мови імені Петра Яцика
- В бібліотеках презентують книжкові виставки до свята

Пам'ятки української мови

“Мова – то серце народу: гине мова, гине і народ, Хто цурається своєї рідної мови, той у саме серце ранить свій народ”

Ізборник Святослава

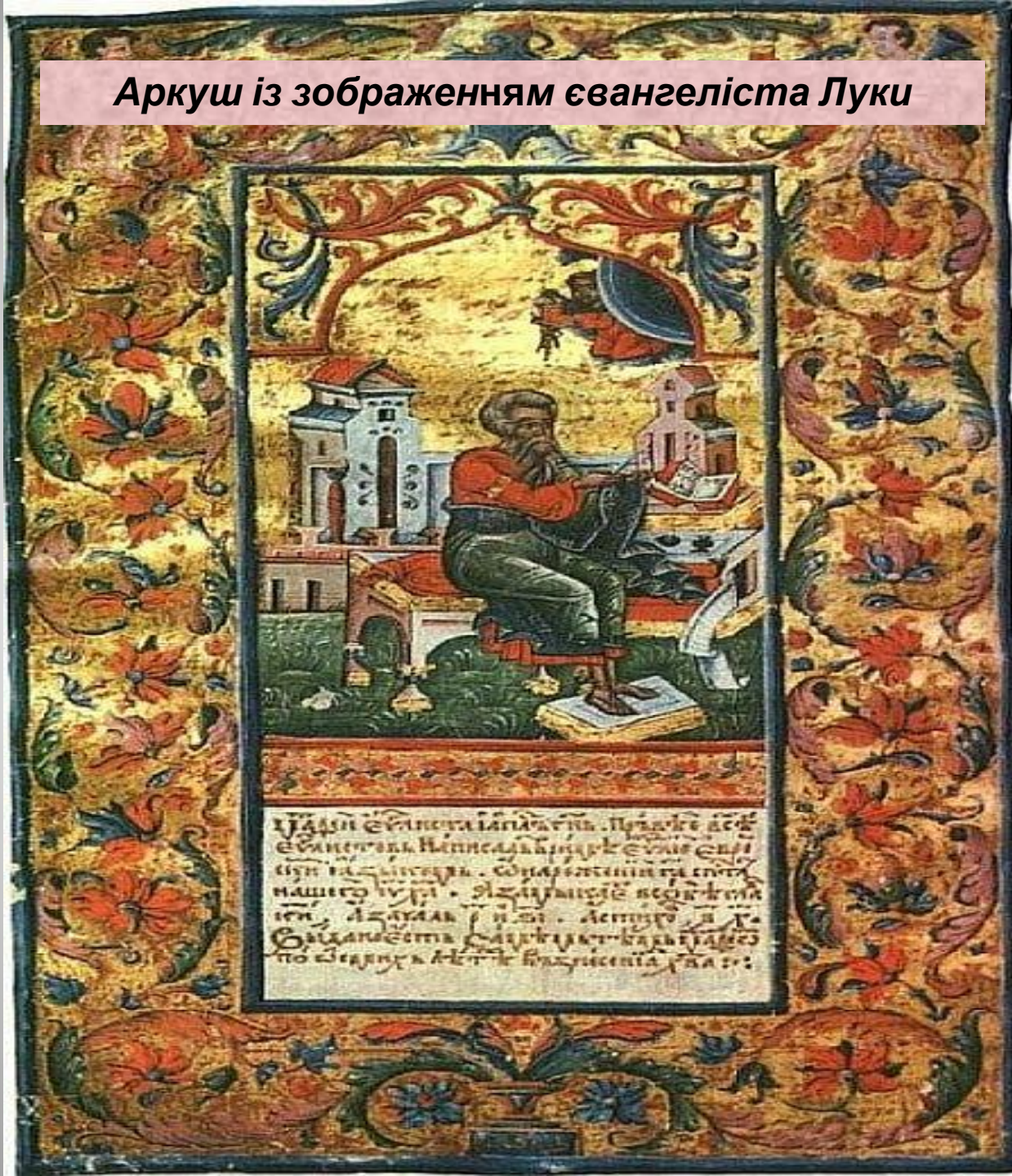
- В цьому році виконується 935 років (1076)
“Ізборника Святослава – одного з найдавніших у Київській Русі рукописних збірників літературних творів різного змісту, складених в Києві на основі рукописів бібліотеки Софійського собору, як перекладених, так і оригінальних

Пересопницьке Євангеліє

- 450 років (1556-1561).
Створення рукописної книги “Пересопницьке Євангеліє” – визначної пам’ятки староукраїнської мови та мистецтва, одного з перших українських перекладів канонічного тексту із старослов’янського оригіналу, здійсненого Михайлом Василевичем та архімандритом Пересопницького монастиря (на Волині) Григорієм.

Аркуш із зображенням євангеліста Луки

Уаши євангеліа іако єсть. Пріаде ає
євангеліа. Кенне ала іако євангеліа
єсть іако євангеліа. Євангеліа іако єсть
наше іури. Ала іако єсть не єсть іако
єсть. Ала іако єсть. Ала іако єсть.
Євангеліа іако єсть. Ала іако єсть
по євангеліа іако єсть. Ала іако єсть.

Острозька біблія

430 років (1581)
Перше повне
видання
“Острозької біблії”,
видрукованої
староукраїнською
мовою в Острозі
друкарем Іваном
Федоровим на
кошти К.К.
Острозького

Остромирово Євангеліє

Найдавніша з церковнослов'янських книг Київської Русі, що дійшла до нашого часу.

Євангеліє написане кирилицею, 294 пергаментних аркуші мають 8 вершків завдовжки та майже 7 вершків завширшки (35 x 30 см)

Сторінки прикрашені заставками та буквицями

Текст у книзі написаний у 2 стовпчики по 18 рядків у кожному, крупним уставом.

Заголовки писані середнім уставом, післямова – дрібним.

полку Ігоревім

“Слово о полку Ігоревім” – справжній шедевр, своєрідна перлина давньоруської літератури, створене невідомим автором близько 1187р. За художнім рівнем цей твір не має аналогів у візантійській та європейській літературах.

Слово о полку Ігоревім- шедевр давньоруської літератури

Важливим джерелом для цього літературного шедевру стала усна народна творчість, що відображала цілий пласт художньої культури русичів. "Слово о полку Ігоревім" присвячено опису невдалого походу руських князів під проводом Новгород-Сіверського князя Ігоря Святославича проти половців 1185 р.

ПРОВЧЕСКАЯ ПѢСНЬ

О

ПОХОДЪ НА ПОЛОВЦОВЪ

УДѢЛЬНАГО КНЯЗЯ НОВАТОРОДА СѢВЕРСКАГО

ИГОРЯ СВЯТОСЛАВИЧА,

ПИСАННОМЪ

СТАРИННЫМЪ РУССКИМЪ ЯЗЫКОМЪ

ВЪ ВЕХОДѢ XII СТОЛѢТІЯ

съ переложеніемъ на употребляемое нынѣ нарѣчіе.

МОСКВА

Въ Секажской типографіи.

1800.

*Дружеская похвала...
Судьба, вразумительная...
России, вразумительная...*

Повість минулих літ

Найвидатнішим історичним твором Київської Русі і видатним вітчизняним літописом серед збережених є "Повість минулих літ", написана ченцем Києво-Печерського монастиря Нестором у 1113 р.

Мономах своїм дітям

Князь Володимир Мономах - одна з найвидатніших постатей княжих часів, син високоосвіченого князя Всеволода, який славився знанням п'яти мов.

Про просвітлений розум Володимира Мономаха й істинно християнську його душу свідчить і написане ним у 1117 році «Повчання дітям», адресоване його синам — Мстиславу, Ярополку, Вячеславу та Юрію.

На щастя, цей древній матеріал зберігся в Лаврентіївському літописі і гідний зайняти місце в історії Київської Русі.

Н^СКОННБЪСЛОБО
Н^СЛОБОБЪОТЪ
Б^АН^БЪБЪ
СЛОБО^СЕВЪ
НСКОННОУ
Б^АН^ТЪМЪСАВЪ
ША^НБЕЗНЕГОНИ
У^БТОЖЕНЕВЪИСТЪ
Н^ЖЕВЪИСТЪВЪТО
МЪЖНВОТЪБЪН

ЖНВОТЪБЪСВЪТЪ
У^ЛОВЪКОМЪН^СБЪ
ТЪБЪТЪМЪСЪТН
ТЪСА^НТЪМАНГО
НЕОБАТЪ^БВЪИСТЪ
У^ЛВЪКЪПОСЪЛАНЪ
ОТЪБ^АН^ИМАННОУ
НОАНЪ^ТПРНДЕ
ВЪСЪВЪДЪТЕЛЪ
СТЕО^ДЛОСЪБЪДЪТЕ

Класики українського слова

*...Кому ж її покажу я,
І хто тую мову
Привітає, угадає
Великеє слово?
Всі оглухли — похилили
В кайданах... байдуже...
Ти смієшся, а я плачу,
Великий мій друже*

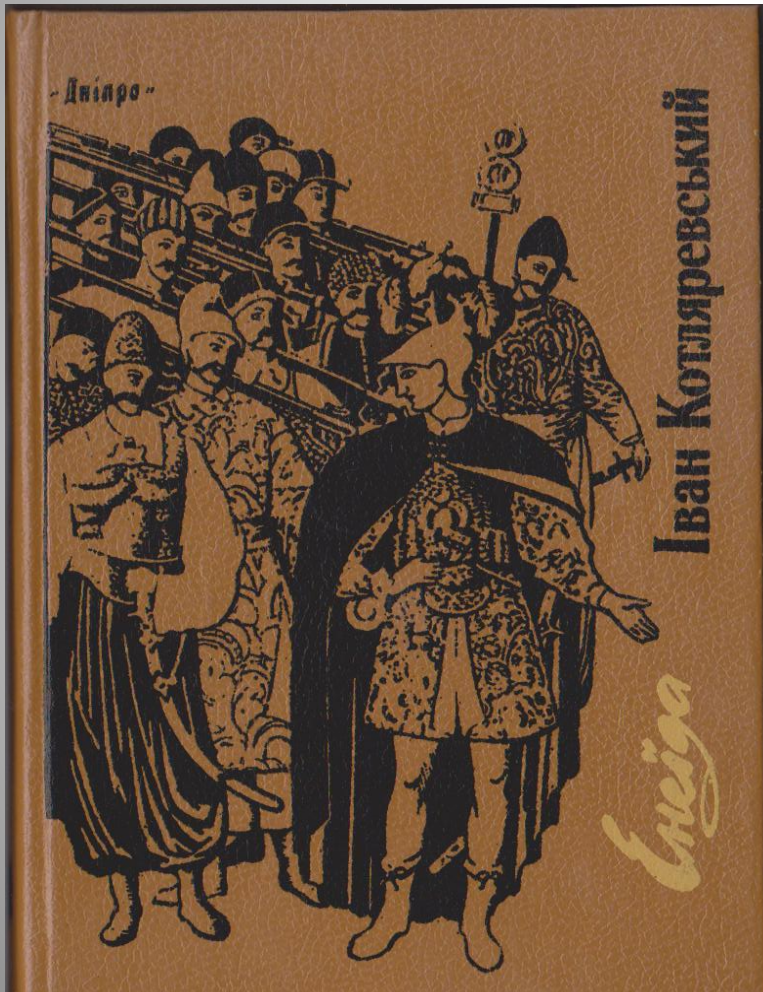
Т. Шевченко "Гоголю"

Григорій Квітка-Основ'яненко

Іван Котляревський

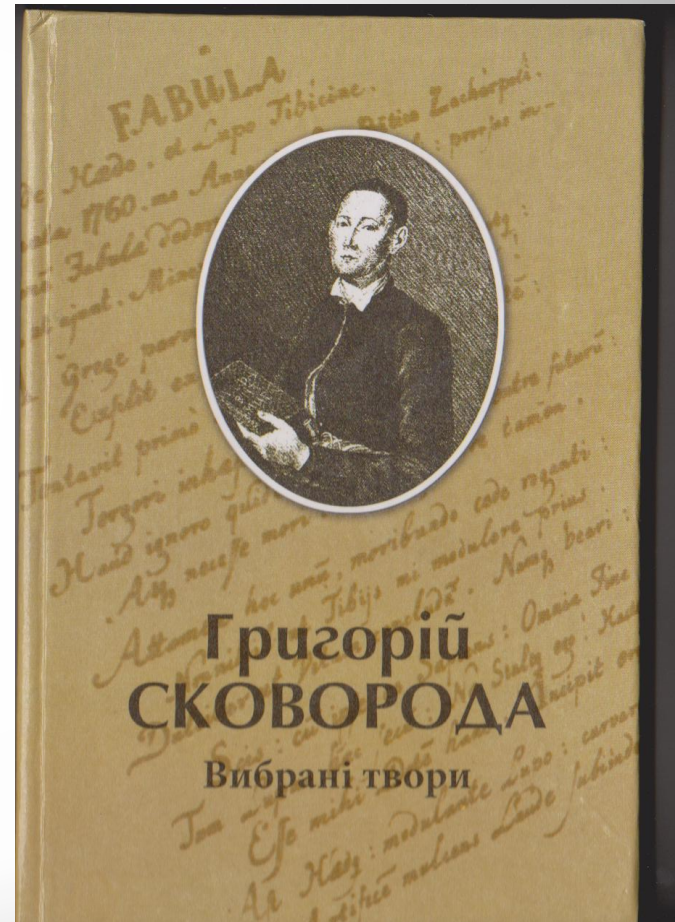
Котляревський, І “Енеїда”

У поемі класика української літератури сатирично зображено широку картину життя всіх верств феодально-кріпосницького суспільства кінця XVIII початку XIX ст.

Григорій Сковорода (1722-1794)

Сковорода, Г.

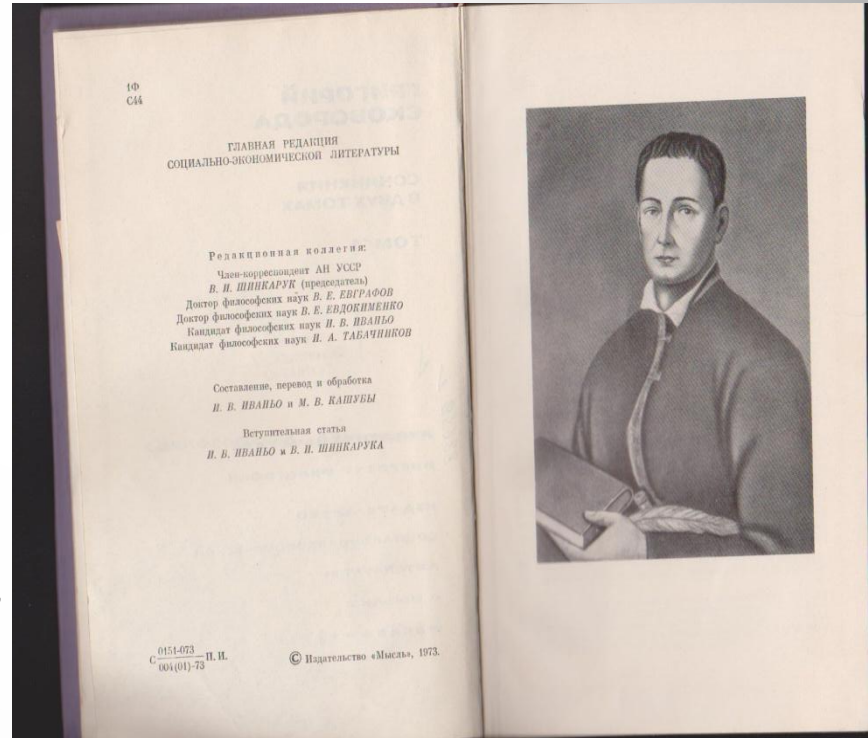
До книги великого українського поета й філософа ввійшли цикли “Сад божественних пісень”, “Харківські байки”, діалоги “Нарцис”, “Розмова про стародавній світ” та ін.

Філософська спадщина Г. Сковороди

Сковорода, Г.

“Всякому городу нрав і права;
Всяка-бо має свій ум голова;
Всякому серцю любов своя є,
Всякому горлу смакує своє,
Мені ж одна тільки в світі
дума,
Мені одне лиш не йде з ума...”
З “Саду
божественних пісень”

Коронація слова. Сучасна українська книга

***“Мова наша, мова -
Літ минулих повість,
Вічно юна мудрість,
Сива наша совість”.***

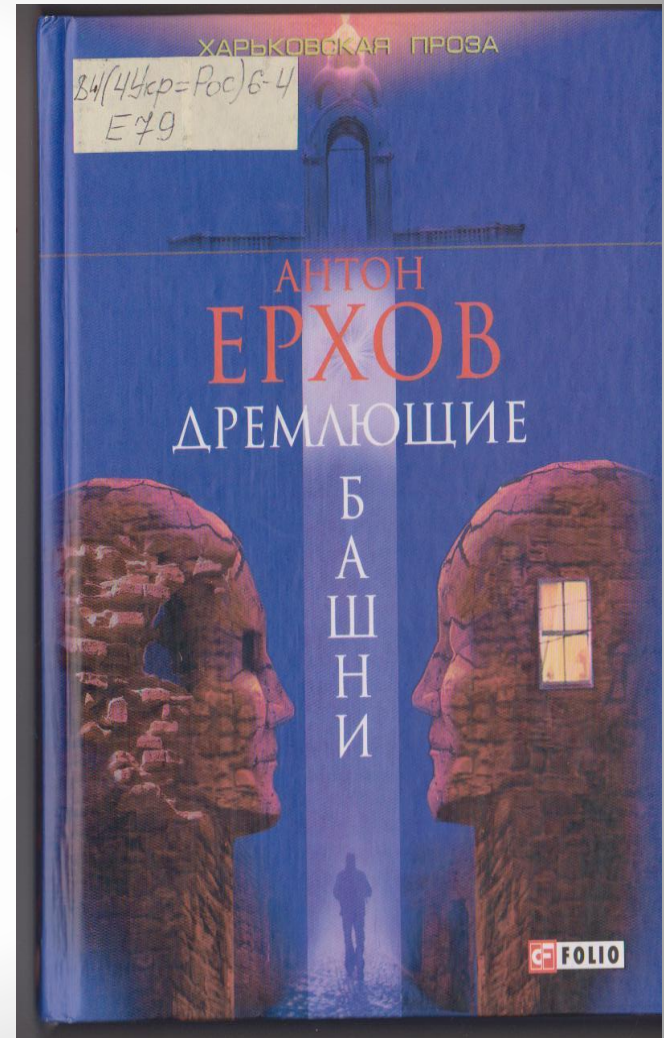
Рибчинський

Харківська проза: Антон Єрхов

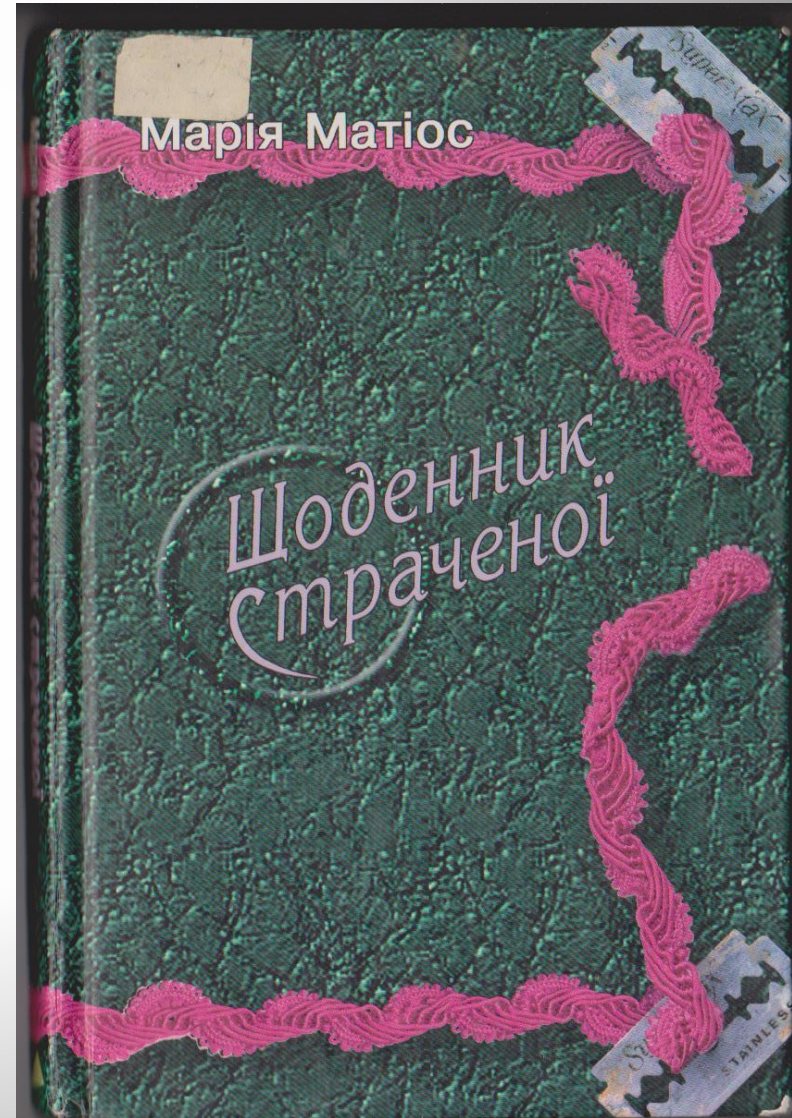
Єрхов, А.

Дремлющие башни:
роман/ А.Єрхов.- Х.:
Фолио, 2010.-281 с.-
(Харьковская проза)

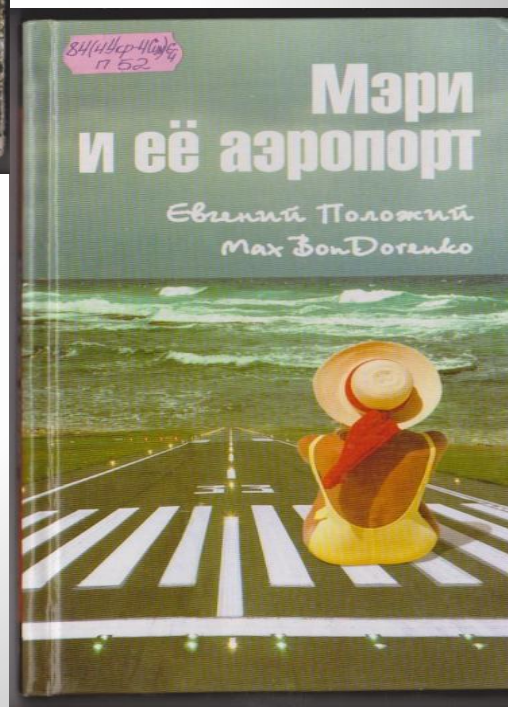
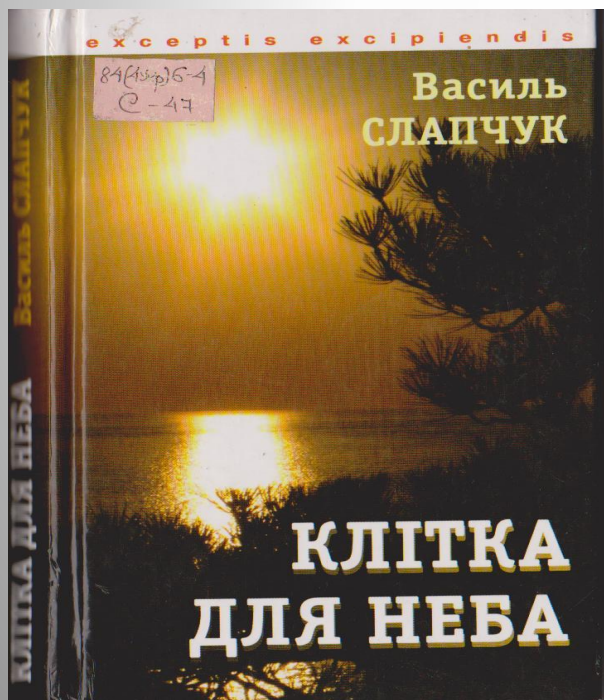

Марія Матіос

Літописець полюсів людського життя – легального й прихованого – Марія Матіос у “Щоденнику страченої” демонструє елементи психологічного триллера, в якому органічно поєднано сюжет і потік свідомості, детективність розповіді й новелістичний фінал, тілесну чуттєвість і психоаналітику.

Є.Положій, В.Слапчук, М.Матіос

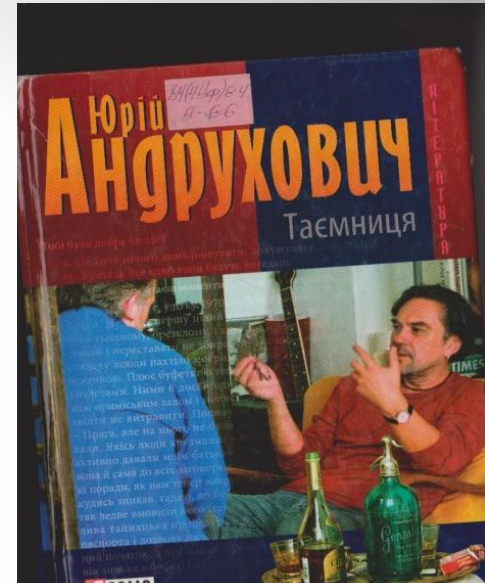

Юрій Андрухович, Софія Майданська

Андрухович, Ю.

Таємниця: замість роману/

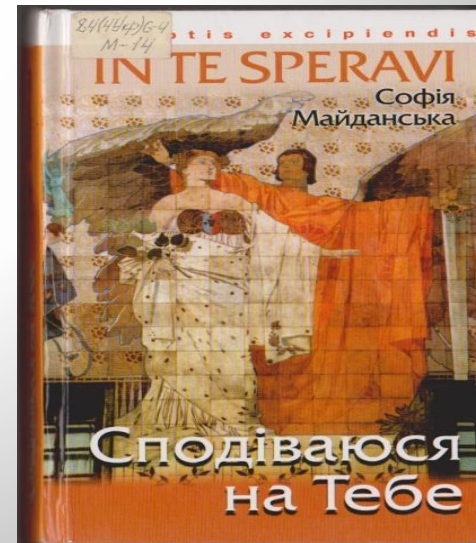
Ю.Андрухович.- Х.: Фоліо,
2007.- 478 с.- (Література)

Майданська, С.

Сподіваюся на Тебе: роман/

С.Майданська.- К.: Факт, 2008.-
344 с.- (Сер."Excerptis
excipiendis")

Марія Штельмах

Ніхто не знає, як генії переживають кожну наступну хвилину своєї геніальності. Що вони при цьому відчувають. Як борються. Як тікають від своєї самотньої вдачі...

Хто вони: сучасні письменники?

Ірен

Роздобудько –

автор, що працює у різних жанрах, і працює успішно. Вона переможець Всеукраїнського конкурсу “Коронація слова” -2000, лауреат цього конкурсу 2001 року. Ірен пише казки та оповідання для дітей, малює, вишиває бісером, грає на гітарі, пірнає з аквалангом. Член Асоціації українських письменників

Василь

Слапчук

– автор більш ніж двадцяти книжок. У серії «Excerptis excipienda» вийшли романи “Сліпий дощ” (2003), “Дикі квіти” (2004) та “Осінь за щокою” (2005). Лауреат Шевченківської премії (2003)

Вам знайомі ці імена?

Софія Майданська

- поет, прозаїк,
драматург, публіцист,
перекладач.

Лауреат літературних
премій “Благовіст”
(1997) та ім.Олеся

Гончара (1998),
нагороди ім.Лесі та
Петра Ковалевих.

Заслужений діяч
мистецтв України, член
Національної спілки

Юрій Сорока

- український письменник.
Його дебютом в
літературі став роман
“Хотин”, який побачив світ
у 2007 році. У 2009 році у
видавництві “Фоліо”
вийшов друком роман
“Іван Богун”, за який Юрій
Сорока отримав III
премію конкурсу
“Коронація слова- 2009”, а
його наступний твір
“Арахнофобія” – став
дипломантом конкурсу
“Коронація слова- 2010”

Новинки літератури. Що зараз читають...

Поетичний вернісаж

Як парость виноградної лози,
Плекайте мову.
Пильно й ненастанно
Політь бур'ян.
Чистіша від сльози
Вона хай буде.
Вірно і слухняно
Нехай вона щоразу служить вам,
Хоч і живе своїм живим життям.

Максим Рильський

**Мова кожного народу
неповторна і — своя;
в ній гримлять громи в негоду,
в тиші — трелі солов'я.
На своїй природній мові
і потоки гомонять;
зелен-клени у діброві
по-кленовому шумлять
Солов'їну, барвінкову,
колосисту — на віки —
українську рідну мову
в дар мені дали батьки.
Берегти її, плекати
буду всюди й повсякчас, —
бо ж єдина — так, як мати, —
мова в кожного із нас!**

О.Забужко

**Мова, наша мова, мова кольорова,
В ній гроза травнева, тиша вечорова.
Мова наша, мова - літ минулих повість,
Вічно юна мудрість, сива наша совість**

**Мова, наша мова - мрійнику - жар-птиця,
Грішнику - спокута, спраглому - криниця.
А для мене, мово, ти - як синє море,
У якому тоне і печаль, і горе**

**Мова наша, мова - пісня
стоголоса:
Нею мріють весни, нею плаче
осінь.
Нею марять зими, нею кличе
літо,
В ній криваві рими, сльози
"Заповіту"**

**Я без тебе, мово, - без зерна
полова,
Соняшник без сонця, без птахів
дібросз**

О мово моя !

*О місячне сяйво і спів солов'я,
Півонії, мальви, жоржини!
Моря брилі антів, це – мова моя,
Це – мова моєї України.
Яка у ній сила – і кличе, й сія,
Яка в ній мелодія лине
В натхнення хвилини! О мово моя,
Душа голосна України!
Ти - сурми на сонці, ти – стягів гаї,
Ти – вибухів огненних повна.
Це – матері мова. Я звуки твої
Люблю, наче очі дитини...
О мово українська! Хто любить її,
Той любить мою Україну.*

В.Сосюра

Підготували
студенти 3 курсу.

